

Helaas na zege aan 't korte kwaal bezweken,
Die heeft zóó lang het moordend staal ontweken.

TER ZALIGER GEDACHTENIS
VAN MIJNHEER

JULIEN VEKEMAN

Soldaat bij 't 2^e Jagers te voet,

geboren te Ste-Maria-Audenhove, den 17 Januari 1893
en godvruchtig overleden in het
militaire Hospitaal te BERGEN, den 5 November 1919.

In Vlaand'ren rusten ze daar zachte,
Zij stierven al met dees gedachte :
Dat 't reuzenwerk was wel gedaan,
En Belgenland nooit zal vergaan !

De strijd was gestreden, den zege behaald, de
vrijheid herwonnen ! Onze helden zouden welver-
diende rust genieten aan Vaders haardstee, in zoet
genot. Helaas niet allen ! Deze die roemrijk uit den
slag kwam is thans ook onder de dooden. Hij zal
rusten, d'eeuwige rust ginder boven ; hij zal zegevie-
ren in 't hemelsch Vaderland.

Wat geschied is, is eene daadzaak, een besluit
van God, waaraan niets te veranderen is, niets in te
brengen. Buigen wij ons, stelpen wij onze tranen en
roepen wij uit als christenen met geloof, hoop en
liefde : Heer uw wil, en niet de onze !

Beminde Ouders, lieve Broeders, Zuster, Bloed-
verwanten en Vrienden, God riep mij in den bloei
der jaren, maar een heilige dood viel mij ten deele,
weent niet meer, ik ben gelukkig. Vaartwel en tot
hiernamaals.

Zoet Hert van Maria, wees mijne zaligheid.

R. I P

Nederbrakel, Drukk. Jos. Radys-Galle.